

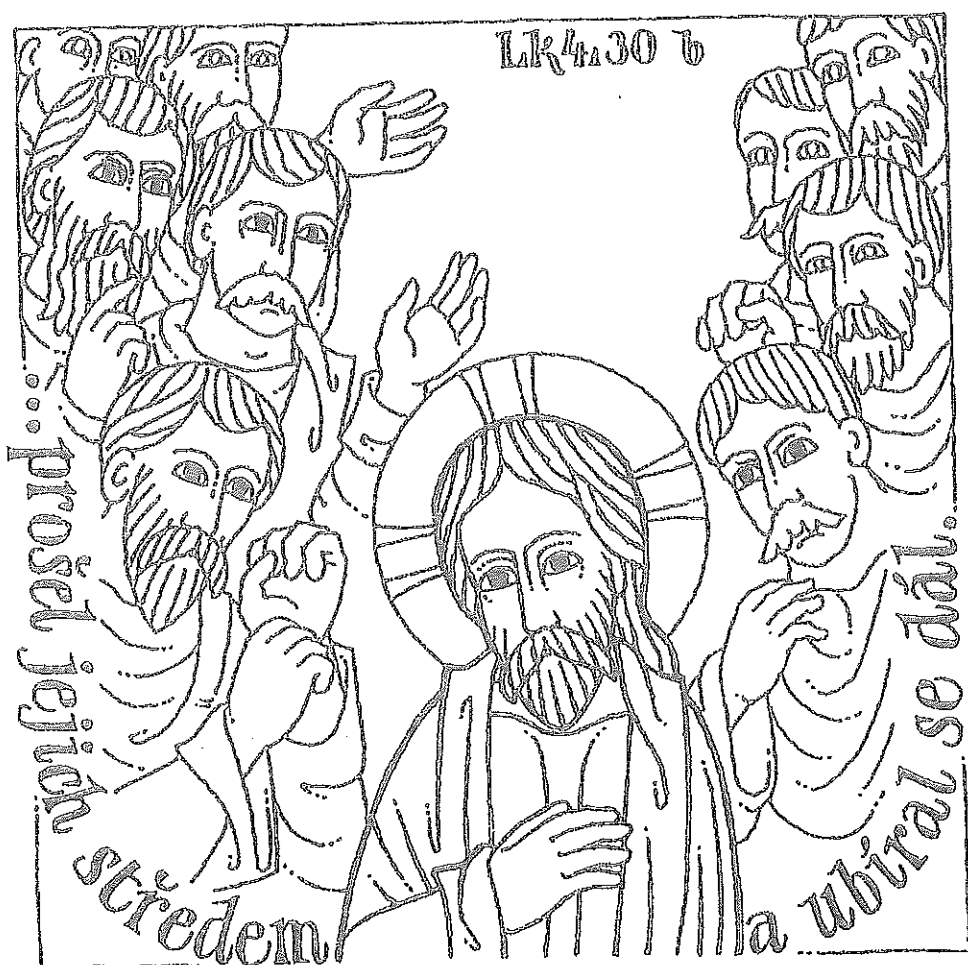
Farní zpravodaj

Český Krumlov

30. 1. 2022

č. 5 - 2022

Cyklus C
4. neděle
v mezidobí

Evangelium
Lk 4, 21-30

DUCH LITURGIE...

O významu liturgie

Co je vlastně liturgie? Co se při ní děje? S jakým druhem skutečnosti se zde setkáváme? Ve dvacátých letech 20. století se objevila myšlenka chápat liturgii jako „hru“. Srovnání se opíralo především o skutečnost, že liturgie – podobně jako hra – má svá vlastní pravidla. Vytváří svůj vlastní svět, který začal platit v okamžiku, kdy do něj vstoupíme, a opět se rozplyne, jakmile „hra“ skončí. Jako další důvod srovnání byl uváděn fakt, že hra má sice obsah, ale zároveň je zbytečná a jako taková má v sobě něco uzdravujícího, či dokonce osvobozujícího. Odvádí nás totiž od reality všedních dnů a na určitou dobu nás osvobozuje od všeho, co nás v našem běžném životě tíží. Hra je takříkajíc jiným světem, oázou svobody, v níž můžeme na okamžik nechat svobodně projevit své bytí. A právě takové okamžiky uvolnění ze sevření každodenní všednosti potřebujeme, abychom dokázali nést její tíži. Na celé této skutečnosti je něco pravdivého, ale nestačí ji formulovat pouze tímto způsobem. Pak by nás přece vůbec nemuselo zajímat, co zde hrajeme. Všechno, co jsme řekli, by se dalo aplikovat na jakoukoliv hru. Lpíme-li příliš na striktních pravidlech, velmi často se tato pravidla stávají zátěží a ze zřetele se ztrácí cíl hry. Platí to v dnešním sportovním světě, na mistrovství v šachu nebo v jakékoliv jiné hře – všude se projevuje zákonitost, že hra, nemá-li se proměnit v pouhou zábavu, vytváří rychle z části zcela odlišného, protikladného světa nebo neskutečného „světa“ vlastní svět s jeho pravidly.

Za zmínku stojí ještě jeden aspekt této teorie hry, který nás přivádí blíže k vlastní podstatě liturgie: dětské hry se v mnohém zdají být určitým předjímáním života, nácvikem pro pozdější život, aniž by v sobě nesly jeho tíži a vážnost. Liturgie proto může vypovídat o tom, že dříve než všichni vstoupíme do vlastního života, k němuž bychom chtěli směřovat, zůstáváme vlastně všichni dětmi, nebo bychom jimi alespoň měli zůstat. Liturgie by pak byla zcela jiným druhem předjímání, předběžným nácvikem. Byla by předehrou budoucího, věčného života, o němž svatý Augustin říká, že na rozdíl od nynějšího života už není veden potřebou a nutností, nýbrž svobodou obdarováním a

dáváním. Liturgie by pak představovala znovuprobuzení opravdového dětství v nás samých, otevřenost vůči bohatství času, který nás dělí od dospělého života. Liturgie by byla nadějí, díky níž bychom mohli už dopředu zažít (vor-leben) budoucí, skutečný život, dopředu se naučit žít tento správný život – život svobody, bezprostřední život s Bohem, život ryzí otevřenosti jedněch k druhým. Takovýmto způsobem by liturgie vtiskla skutečnému a všednímu životu znamení svobody, odstranila by veškeré zábrany a nechala prosvitnout nebe na zemi.

Toto chápání teorie hry značně odlišuje liturgii od všeobecného hraní, v němž stále přetrvává touha po skutečné „hře“, po něčem úplně odlišném – po světě, v němž řád a svoboda spolu splývají. Dává oproti povrchnosti a stále účelovému prvku a lidsky zcela prázdnému charakteru běžné hry do popředí onomu Zvláštnímu a Odlišnému ve „hře“ moudrosti, o němž hovoří bible a jež se pak dostává do spojitosti s liturgií. Ještě nám však chybí obsahová náplň tohoto konceptu, protože myšlenka budoucího života se prozatím ukázala jako vágní postulát a protože pohled na Boha, bez něhož by „budoucí život“ byl jenom pouští, zůstal by dosud neurčitý. Chtěl bych tedy navrhnout nový postup, který vychází tentokrát z konkrétních událostí zaznamenaných v biblických textech.

Ve zprávách o událostech předcházejících odchodu z Egypta a rovněž ve zprávách o jeho vlastním průběhu se objevuje dvojí odlišné vymezení cílů exodu. Jedním cílem, nám všem dobře známým, je dosažení zaslíbené země, v níž měl Izrael konečně žít na vlastní půdě, v zajištěných hranicích jako národ se svou vlastní svobodou a nezávislostí. Vedle toho však opakovaně vyvstává jiný cíl. Původní Boží příkaz faraonovi zněl takto: „Propusť můj lid, aby mi na poušti sloužil!“ (Ex 7,16) Tato slova „Propusť můj lid, aby mi sloužil“ se s malými odlišnostmi opakují čtyřikrát, to znamená při všech setkáních faraona s Mojžíšem a Áronem.(Ex 7,26; 9,1; 9,13; 10,3) V průběhu vyjednávání s faraonem se cíl dále konkretizuje. Faraon prokazuje svou ochotu ke kompromisu.

pokračování příště..... **Joseph Ratzinger**

PAMÁTKA SV. BLAŽEJE, BISKUPA A MUČEDNÍKA

Naroudil se ve 3. století
– asi 316,
Sebasté (Arménie)

Atribut: berla, svíce

Patron: Dubrovníku,
hráčů na dechové
nástroje, krčních lékařů,
křečcích, koželuhů,

obchodníků s vlnou, obuvníků, pekařů, zedníků.
Vzýván proti krčním bolestem.

Socha svatého Blažeje se vypíná do výšky na špičce jedné z věžiček milánského dómu. Kdysi dávno se v Miláně o Vánocích nikdy nedojídala vánočka (panettone) a část se vždycky uchovávala na svátek tohoto svätce. Dosud se tam „vánočka svatého Blažeje“ prodává – měl by to být zbytek z vánočních hodů. Svatý Blažej je uctíván na Východě i na Západě a v den jeho památky se uděluje „svatoblažejské požeňání“ tak, že se pod bradu přiloží dvě překřížené svíce a pronáší se prosba o ochranu na Blažejovu přímluvu (týž obřad lze vykonat rovněž pomazáním svěceným olejem). Obřad se váže k tradici, podle níž biskup Blažej zázračně zprostil kůstky uvízlé v krku.

Obecně se má za to, že jako biskup vedl křesťanskou komunitu v arménské Sebasté v době, kdy Říše římská za vlády Konstantina a Licinia roku 313 povolila svobodu vyznání křesťanům. Licinius ovládal Východ, a tudíž měl mezi svými poddanými i biskupa Blažeje. Ten však zemřel mučednickou smrtí roku 316, tedy po ukončení pronásledování. Jak je to možné?

Nedá se to nějak jednoznačně vysvětlit. Zdá se, že za celou věcí stála rozepře dvou císařů – bratranců, která začala roku 314. Série krátkých příměří a nových bojů trvalo až do roku 325,

kdy dal Konstantin Licinia v Soluni zardousit. Konflikt vyvolal na Východě několik lokálních pronásledování, která, jak napsal historik Eusebius z Cesareje, snad byla dílem přespříliš horlivých místodržitelů. V oblasti Černého moře byly pustošeny chrámy, křesťané byli odsuzováni na nucené práce, biskupové zabíjeni, mezi nimi také Basil z Amasey. Tradiční vyprávění o Blažejovi se drží vzorů, které se v těchto dílech často objevují a které chtějí především povzbuzovat zbožnost křesťanů. Jsou bohatá na podivuhodné a zároveň neuvěřitelné události. Blažejovo tělo bylo uloženo v jeho katedrále v Sabasté. Roku 732 byla jeho část pozůstatků zabrána arménskými křesťany na loď plavící se směrem k Římu.

Jejich cestu však přerušila bouře a přinutila je zůstat v Maratee (v provincii Potenza). Tam věřící přivítali ostatky svätce v jednom malém kostelíku stojícím na vyvýšenině zvané Monte San Biagio (Hora svatého Blažeje). Z kostela později vyrostla nynější bazilika. Roku 1963 byla na vrcholu zmíněné vyvýšeniny velká socha Vykupitele vysoká 21 metrů.

Od roku 1863 název Monte San Biagio přijalo i městečko rozkládající se na jihozápadní straně Monte Calvo, dříve známé jako Monticello (provincie Latina). Mnoha další italská místa nesou Blažejovo jméno. San Biagio Saracinisco (provincie Frosinone) a San Biase (provincie Chieti). Dále jeho jméno nalezneme ve Francii, Španělsku, Švýcarsku, Severní a Jižní Americe. Arménský biskup, o němž víme tak málo, urazil pořádný kus cesty...

Svatí na každý den...

Mše svaté v týdnu od 30. 1. 2022 do 6. 2. 2022 Český Krumlov:

31.01.	Po	za
01.02.	Út	-----
02.02.	St	za
03.02.	Čt	za
04.02.	Pá	za
05.02.	So	za
06.02.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

	PONDĚLÍ 31.01.	ÚTERÝ 01.02.	STŘEDA 02.02.	ČTVRTEK 03.02.	PÁTEK 04.02.	SOBOTA 05.02.	NEDĚLE 06.02.
ČESKÝ KRUMLOV SV. VÍT	17:00P		17:00P	17:00R	17:00P		9:30P
ČESKÝ KRUMLOV KLÁŠTER						16:00M	
VĚTRNÍ							8:00M
PŘÍDOLÍ							11:15VT
VĚŽOVATÁ PLÁNĚ							11:15M
KÁJOV					17:00R		8:00P
VYŠŠÍ BROD							8:00R
LOUČOVICE							9:30R
Liturgické texty: 4. neděle v mezidobí I. čtení: Jer 1, 4 - 19 II. čtení: 1 Kor 12, 31 - 13, 13 Evangelium: Lk 4, 21 - 30 Svátek uvedení Páně do chrámu I. čtení: Mal 3, 1 - 4 II. čtení: Žid 2, 14 - 18 Evangelium: Lk 2, 22 - 40							

- * Dnes, v neděli 30. ledna v Českém Krumlově po mši svaté budeme **přijímat intence na měsíc únor.**
 - * Ve středu 2. února je svátek Uvedení Páně do chrámu – „Hromnice“.
 - * Ve středu 2. února v Českém Krumlově bude mše svatá v kostele sv. Víta v **17:00 hodin, při které věřícím posvětime svíce – „Hromničky“, které si v tento den s sebou přinesou na mši svatou.**
 - * Ve středu 2. února v Českém Krumlově po mši svaté se bude uklízet Betlém. Proto prosíme věřící, především naši mládež, aby po mši svaté pomohli při této brigádě. Všem předem děkujeme za pomoc. Zaplat' Pán Bůh všem.
 - * Ve čtvrtek 3. února je památka sv. Blažeje, biskupa a mučedníka. **Při mši svaté v tento den věřící mohou přijmout svatoblažejské požehnání.**
 - * V pátek 4. února je **první pátek v měsíci.**
- www.farnostek.bcb.cz rkf.ceskykrumlov@dicb.cz
 - www.farnostvetrni.bcb.cz rkf.vetrni@dicb.cz
 - www.farnostkajov.bcb.cz rkf.kajov@dicb.cz
kostel.kajov@seznam.cz